

۱۴

قارچ سیاه در کمین بیماران دیابتی

۱۶

زادگاه رستم دستان آب دارد

۱۵

دوز سوم واکسن کووید را هم باید بزنیم؟

سه‌شنبه ۹ شهریور ۱۴۰۰ شماره ۶۰۲۰

۱۳
جامعه

info@amejamedaily.ir

روابط عمومی: ۰۲۳۰۰۴۴۴۴

#حمایت-کسب و کار

قویدل از ساری

کرونا به کسب و کارهای مردم ضررهای هنگفتی وارد کرده است. اما سوال این است چرا با توجه به تعطیلی کسب و کارها و کاهش درآمد مردم، هیچ حمایت مالی از شهروندان نمی‌شود؟

#تردد-شبانه-بیمار

عبداللهی از تهران:

با توجه به منع تردد در ساعات خاص، خانواده‌ای که بیمار دارد و باید به بیمارستان یا داروخانه مراجعه کند، تکلیفش چیست؟

#کرونا-هزینه

ضیغمی از یوشهر:

سال گذشته برای بستری در بیمارستان بابت کرونا ۴/۵ میلیون تومان هزینه کردم، ولی امسال به علت بستری یکی از اعضای خانواده‌ام در بیمارستان شش میلیون تومان از من گرفتند.

#سی تی اسکن-کرونا

جباری از تهران:

برای انجام اسکن ریه به یکی از مراکز سی تی اسکن مراجعه کردم، ولی به دلیل اضافه وزن (۱۰۰ کیلوگرم) به بهانه خراب دستگاه از انجام کار خودداری کردند.

#سرم-واردات

یک شهروند:

چرا دارویی مثل سرم که ترکیبات آن بسیار ساده است کمپای شده و بیماران باید معطل واردات این قبیل داروها باشند؟

#منیریه-ترافیک

عباسی از تهران:

در ایام ماه محرم و در بعضی ساعات شب، خیابان‌های اطراف منتهی به میدان منیریه مسدود و باعث ترافیک در این محدوده می‌شود. چون این اتفاق هر سال در این محدوده تکرار می‌شود از پلیس خواهشمندم راه‌حلی برای آن ارائه کند.

#کارگر-حمایت

ناصری از تهران:

کارگر روزمزدی هستم که در تهران کار می‌کنم. این روزها فعالیت ساختمانی محدود شده است به همین علت در تامین مخارج زندگی بیش از گذشته با مشکل رو به رو شده‌ام. این درحالی است که فراگیری کرونا نیز به این مشکل دامن زده است. چرامسؤولان از قشر کارگر حمایت نمی‌کنند؟

#پلاک-راهور

نادری از تهران:

به نظر می‌رسد پلیس راهور قادر به ساماندهی شرایط تعویض پلاک نیست. سایتی که برای این مهم در نظر گرفته شده پاسخگوی تقاضای مردم نیست و بسیاری از شهروندان هنگام تعویض پلاک دچار مشکلات زیادی می‌شوند.

مریم خیار

جامعه

تهران مدت‌هاست آدم‌ها را فقط یادشوغی، آلودگی هوا، ترافیک، گرمای آزاردهنده، زباله‌های پراکنده و آسمانی که بیشتر وقت‌ها آبی و زیبا نیست، می‌اندازد. تهران یک شهر خاکستری است؛ نبینید که برخی بزرگراه‌هایش سرسبز است و برخی مناطقش بوستان زیاد دارد. در مجموع، تهرانی که از آسمان دیده می‌شود یک شهر خشک و بی‌رنگ است با خانه‌های لانه زنبوری که مثل قوطی کبریت به هم تکیه داده‌اند و میلیون‌ها نفر را در دل خود گرفته‌اند. تهران در زمان قاجارها که پایتخت شد از پس خوش آب و هوا بود و از پس باغ و رود و تفرجگاه طبیعی داشت، دل آغا محمدخان را برد. تهران امروز اما با آن تهران به قدری فرق کرده که بیشتر قفس طبیعت است تا شهری دلکش و باصفا. سال‌هاست تهران و مردمش با گرما، با ترافیک، با هوای آلوده، با کوچ پرنده‌ها، با سفره‌های آب زیرزمینی خشک و زباله‌هایی که آب و خاک و چشم‌اندازهای طبیعی را آلوده و زشت می‌کنند، دست به گریبان است.

معرفی می‌کند. او به ما می‌گوید: یکی از بحران‌های جدی تهران بحث آلودگی هواست به طوری که در نیمه دوم هر سال آلودگی هوا تحت تاثیر وارونگی دما به حداکثر می‌رسد به طوری که عملاً کاری از دست کسی ساخته نیست و باید به بارش باران و ورزش باد امیدوار بود. ریشه این وضعیت در نیمه اول دهه ۷۰ است، زمانی که ثرد محیطی شهرتهران با جمعیت و سازه برابر شد و ظرفیت‌های زیست محیطی این شهر به پایان رسید به طوری که پس از آن هر قدر به جمعیت و سازه اضافه شد باری بود که برتهران تحمیل می‌شد.

کاویانی‌راد، نابودی باغ‌های تهران را در تعمیق این وضع موثر می‌داند و می‌گوید: نابودی این باغ‌ها توان پالایش آلودگی در پایتخت را از بین برد درحالی که رشد ساخت و سازها و بلند مرتبه سازی در غرب تهران نیز باعث تغییر

جهت وزش باد و در نتیجه ماندگاری آلاینده‌ها در تهران شد و آلودگی هوا را تشدید کرد. در نتیجه اگر قرار است برای آلودگی هوا که ابر بحران تهران است، کاری شود باید این نقص‌ها اصلاح شود و نیازهای زیستی تهران مورد توجه قرار بگیرد.

محمد حسین باگزیر، کارشناس محیط زیست نیز باور دارد آلودگی هوای تهران یکی از چالش‌های اصلی این شهر است و رفع این چالش، جزو مهم‌ترین اولویت‌های زیست محیطی است که در دوره جدید مدیریت شهری باید به آن توجه شود. او به ما می‌گوید: کوهستان‌های شمال تهران که بخشی از منابع زیستی پایتخت و در واقع ریه‌های تهران هستند، سال‌هاست درگیر ساخت و ساز در ارتفاعات بالای ۱۸۰۰ متر، فعالیت‌های بی‌ضابطه و اقداماتی همچون برداشت سنگ هستند که همگی به عمیق تر شدن بحران آلودگی هوا دامن می‌زنند. پس اگر قرار است کاری برای مهار آلودگی هوا انجام شود باید به سرمایه‌های طبیعی شهر بیش از گذشته توجه شود و برای حفظ آنها تلاش شود.

چالش آب و فاضلاب

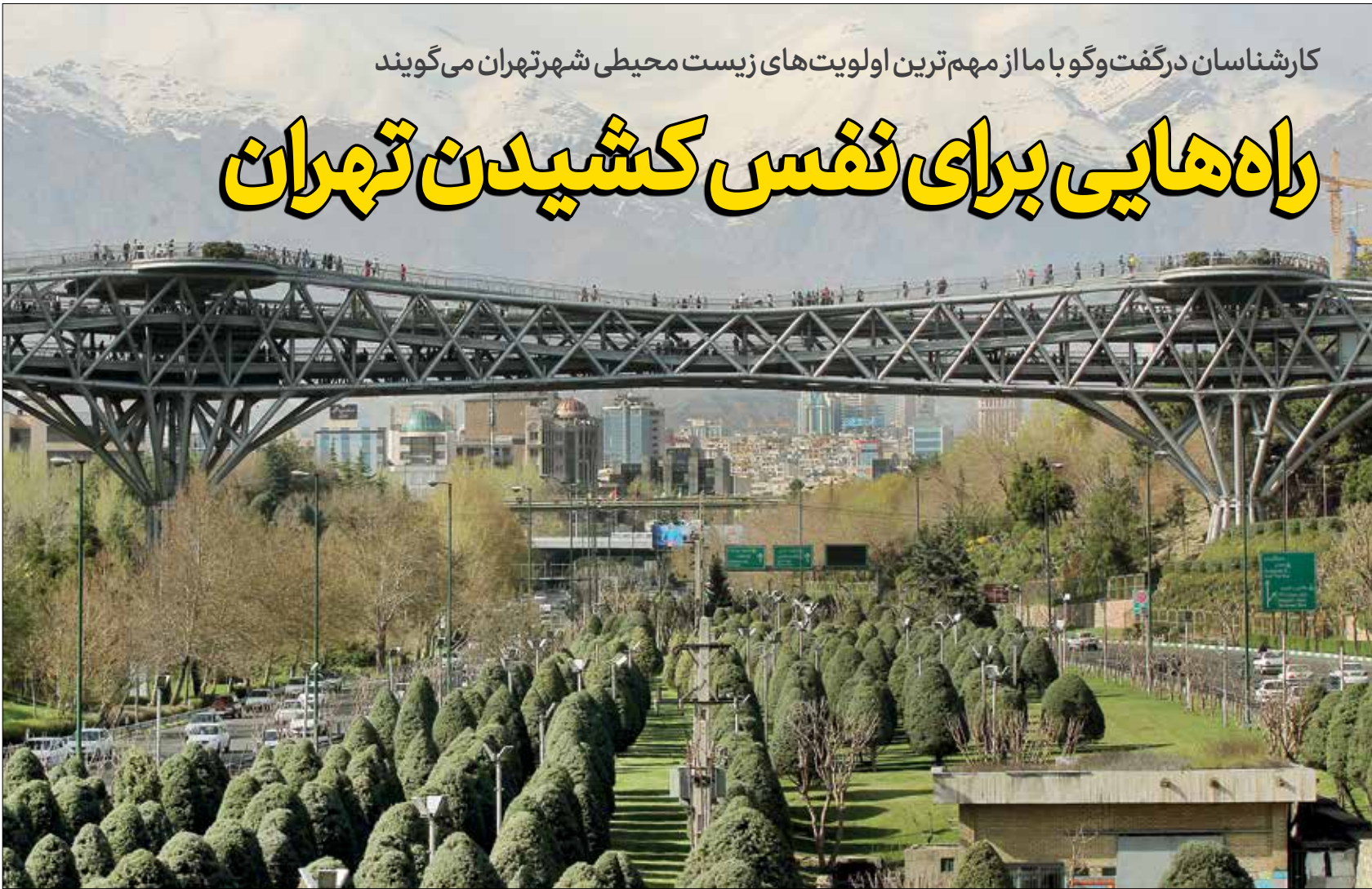
ایران همیشه چالش آب داشته که حاصل قرارگرفتنش روی کمربند خشک و نیمه خشک زمین است. با این حال در فصل‌های بارش، آب قابل توجهی عاید کشور می‌شود که به دلایل مختلف هز می‌رود. ما در حوزه آب گرفتار یک چرخه معیوبیم و نمی‌توانیم از این دارایی

مدیریت پسماند

در تهران یک رکورد وحشتناک از تولید زباله وجود دارد؛ روزانه بیش از ۷۰۰۰ تن که می‌شود هفت میلیون کیلوگرم. البته شهرداری تهران می‌گوید به واسطه تقویت سیستم مدیریت پسماند و توسعه آموزش‌ها، تولید روزانه زباله در پایتخت تا ۵۵۰۰ تن کاهش یافته است. با این حال این عدد نیز بسیار بزرگ است و تهران را هر روز با کوهی از زباله روبه‌رو می‌کند که اثرات زیست محیطی مخربی دارد.

تورج فتحی، کارشناس محیط زیست در گفت‌وگو با ما مدیریت پسماند به‌ویژه تفکیک زباله از مبدا را یکی از اولویت‌های زیست محیطی تهران می‌داند و می‌گوید: «تفکیک زباله از مبدا در قانون و در آیین‌نامه اجرایی قانون مدیریت پسماند ذکر شده. به این معنی که شهرداری باید از در خانه‌ها، زباله تفکیک شده از مردم تحویل بگیرد اما این کار انجام نمی‌شود. درحالی‌که اگر انجام می‌شد هم سرعت و هم کیفیت چرخه مدیریت پسماند در تهران ارتقا می‌یافت و هم کیفیت کود کمپوستی که از زباله‌ها تهیه می‌شود، بالاتر می‌رفت.»

فتحی البته نگاهش تنها به زباله‌های تر و خشک نیست بلکه تفکیک جزء ویژه از زباله را از موارد مهمی که ضامن حفظ محیط زیست شهری است، می‌داند. طبق قانون مدیریت پسماند، پسماندهای ویژه به همه پسماندهایی گفته می‌شود که به دلیل بالا بودن حداقل یکی از خواص خطرناک از قبیل سمی بودن، بیماری‌زایی، قابلیت انفجار یا اشتعال یا خورندگی به مراقبت ویژه و مدیریت خاص نیاز دارند. اما فتحی معتقد است در این حوزه تا به حال خوب کار نشده و بسیاری از شهروندان حتی پسماندهای ویژه را نمی‌شناسند، درحالی‌که برای داشتن یک شهر سالم با محیط زیستی پاک، آگاهی مردم در این بخش الزامی است چون اگر یک جزء ویژه مثل لاک ناخن یا بقیه زباله‌ها مخلوط و همراه با زباله‌های تر به کمپوست تبدیل شود دیگر نمی‌توان انتظار آب و خاکی سالم را داشت.

کارشناسان درگفت‌وگو با ما از مهم‌ترین اولویت‌های زیست محیطی شهرتهران می‌گویند

راه‌هایی برای نفس کشیدن تهران

تأشروع فصل پاییز و بارگشتن آسمان خاکستری به تهران کمتر از یک ماه باقی است/ عکس: چارش همایندی- جام جم

محدود به طرز مطلوب بهره بگیریم، حتی در شهری مثل تهران که نیازهای آبی فراوان دارد.

حاصل این ناکارآمدی شده است وضعیتی که مراد کاویانی راد شرح می‌دهد: ظرفیت‌های آبی تهران توان پاسخگویی به جمعیت چند میلیونی و جمعیتی که در آینده اضافه می‌شود، ندارد. در نتیجه تهران ناگزیر است برای تامین منابع آبی به استان‌های همجوار چشم بدوزد در حالی که این استان‌ها خود جمعیتی رو به تزاید و نیاز آبی رو به افزایش دارند. از سوی دیگر برداشت تهران از منابع آب زیرزمینی به حدی است که این منابع عملاً تخلیه شده و بخش بزرگی از مساحت آن به‌ویژه در جنوب درگیر فرونشست شده است. این در حالی است که مسؤولان و کارگزاران نیز چاره‌ای جز ادامه این برداشت‌ها ندارند که این موضوع خود سبب تشدید بحران می‌شود.

چالش آب در تهران به حدی جدی است که محمدحسین باگزیر نیز اطلاعات امیدوارکننده‌ای برای ارائه ندارد. او به ما می‌گوید: «مساله آب از نظر کمی و کیفی در تهران یکی از موضوعات مهم زیست محیطی است. نیاز آبی تهران سالانه حدود ۱/۵ میلیارد مترمکعب است که به علت بارش‌های کشور که یک سوم میانگین جهانی است، تامین آن با چالش روبه‌روست. این در حالی است که در تهرانی چنین گرفتار کم‌آبی، مدیریت آب‌های سطحی به درستی انجام نمی‌شود و تصفیه‌خانه فاضلاب نیز به اندازه کافی وجود ندارد و آب بازیافتی به قدر کافی تولید نمی‌شود.»

باگزیر اینها را اضافه می‌کند به چالش پساب‌های رهاشده و فاضلاب‌های پزشکی و فاضلاب‌های مربوط به کارخانه‌ها و کارگاه‌ها که به زعم او اگر بناست تهران محیط‌زیستی پاک داشته باشد باید به درستی مدیریت شوند و از ورودشان به طبیعت جلوگیری شود.

تورج فتحی، کارشناس محیط زیست اما چند پیشنهاد عملی در حوزه آب برای تهران دارد. او به ما می‌گوید: «قنات به‌عنوان سازه‌ای ایرانی یکی از شاخص‌های پایداری شهری است اما در تهران هرجا که محیط‌های شهری را توسعه داده‌ایم قنات‌ها را از بین برده‌ایم به‌طوری‌که از ۶۵۰ قنات تهران فقط ۲۰۰ رشته از آنها باقی است. پس توجه به قنات‌ها و احیای آنها می‌تواند یکی از اولویت‌های زیست محیطی پایتخت و راهی برای تامین آب باشد.»

وی می‌افزاید: «بخش قابل توجهی از فضای شهری تهران، پشت‌بام است که اکنون بی‌استفاده است درحالی‌که اگر این فضاها سبز شوند هم رنگ خاکستری را از شهر می‌گیرند و هم باعث کم شدن گردوغبار و تلطیف هوای می‌شوند. آب مورد نیاز این کار را نیز می‌توان از طریق جمع‌آوری آب باران و برف در هر ساختمان تامین کرد.»

پادداشت،
وحید نوروزی
کارشناس مدیریت
شهری

از گسترش مترو تا شهر هوشمند

اولویت‌های زیست محیطی تهران فراوانی زیادی دارد اما برای این‌که محیط زیست در تهران وضعیتی بهتر و پایدارتر از اکنون داشته باشد حداقل چهار موضوع باید در دستورکار مدیریت شهری در دوره جدید قرار بگیرد.

اولویت اول، گسترش ضربتی خطوط متروست. به اعتقاد من، توسعه مترو و کاهش سرفاصله حرکت قطارها از نان شب برای محیط‌زیست و سلامت مردم تهران واجب‌تر است.

توسعه خطوط مترو به‌شدت موجب کاهش آلودگی هوا، کاهش مصرف سوخت و کاهش آثار بهداشتی ناشی از آلودگی هوا می‌شود؛ جدا از این‌که باعث صرفه‌جویی در وقت شهروندان و رفاه جامعه می‌شود.

اما اولویت دوم که ارتباط مستقیم با محیط زیست شهرتهران دارد تکمیل هوشمندی شهر است. به اعتقاد

من، شورای شهر ششم می‌تواند با بسترسازی، طی چهار سال تهران را به سمت یک شهر هوشمند تمام‌عیار حرکت دهد. نخستین سودی که شهر هوشمند دارد کاهش آلودگی هوا و کاهش مصرف سوخت و در نتیجه ارتقای محیط زیست در پایتخت است.

اولویت سوم زیست محیطی در تهران اما بی‌شک به برنامه جامع مدیریت پسماند مربوط می‌شود. از زمان شکل‌گیری بلدیة در تهران و آغاز جمع‌آوری پسماند یعنی حدود هفت دهه، عملاً زباله‌ها در پایتخت به‌شیوه سنتی جمع‌آوری و مدیریت می‌شود. بنابراین در تصمیمی زیست محیطی، شورای شهر باید برنامه ۲۰ ساله‌ای را که در شورای پنجم به تصویب رسیده، وارد فاز عملی و بنیان کار را ایجاد کند به‌طوری‌که میزان درآمد شهرداری از پسماند و برقی که از زباله تولید می‌شود، افزایش یابد.

معتقدم ۱۰ درصد از بودجه سالانه شهرداری می‌تواند از طریق زباله تامین شود. شورای زیست محیطی چهارم شهر تهران نیز مربوط به توسعه فضای سبز است که فواید زیادی برای پایتخت دارد. سرانه فضای سبز در شورای پنجم رشد زیادی نداشت و به‌جز چند باغی که تملک شد عملاً اتفاق ویژه‌ای رخ نداد، درحالی‌که ادامه تملک باغ‌ها و تبدیل اراضی در اختیار به فضای سبز برای تهران ارزش زیست محیطی فراوانی دارد.

در این میان لازم است دانشگاه‌ها و مراکز علمی به کمک شهرداری بیایند و گونه‌های گیاهی بومی شهر تهران را شناسایی و فهرست‌کنند به‌طوری‌که هیچ گیاهی خارج از این لیست در تهران کاشته نشود. همچنین به‌عنوان یک اولویت ویژه، آبیاری فضای سبز با آب چاه و آب شرب در تهران باید متوقف شود و در عوض برای آبیاری به‌طور کامل از پساب تصفیه‌شده استفاده شود؛ این کار در طول چهار سال عمر مدیریت شهری جدید شدنی است.»